

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุป

1.1 ทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและแนวปะการัง

1.1.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน 2556 จำนวนทั้งสิ้น 411 ตัวอย่าง โดยเริ่มต้นจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.3 ตอบว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม โดยมีปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงมากที่สุดได้แก่ ปัญหาขยะมูลฝอย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบร้อยละ 88.321 รองลงมาคือ ปัญหาภาวะโลกร้อนร้อยละ 75.206 และปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าร้อยละ 69.146 ส่วนปัญหาการเสื่อมโทรมของแนวปะการังมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบร้อยละ 10.743

1.1.2 การรับทราบเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังคิดเป็นร้อยละ 59.611 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังจากการชมรายการโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.245 รองลงมาคือ รับทราบจากหนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร คิดเป็นร้อยละ 17.551 และทราบจากการท่องเที่ยวชมแนวปะการังด้วยตนเองเป็นลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 11.429

1.1.3 ทักษะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง เมื่อผู้สัมภาษณ์แสดงคำถามและตัวเลือกคำตอบเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง และให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 71.533 มีทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังในระดับปานกลาง

1.1.4 ประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวชมแนวปะการังของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวชมแนวปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64.7 ไม่มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวชมปะการัง มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยท่องเที่ยวชมแนวปะการังเพียงร้อยละ 35.279 โดยมีประสบการณ์ท่องเที่ยวชมแนวปะการังด้วยวิธีดำน้ำตื้น(Snorkeling or Skin Diving) มากที่สุด ร้อยละ 75.172 ของนักท่องเที่ยวที่เคยชมแนวปะการัง รองลงมาคือชมแนวปะการังโดยการนั่งเรือท่องเที่ยวชมปะการัง ร้อยละ 25.517 และวิธีดำน้ำลึก (Scuba Diving) ร้อยละ 8.276

1.1.5 การท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 411 ตัวอย่างเกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยของการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 3.745 ครั้ง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 29.684 ที่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง และกลุ่มตัวอย่างที่ทราบ

ว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการังจำนวน 46 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.705 ที่เคย/ได้เที่ยวชม แนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี เฉลี่ย 2.043 ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่เดินทางมาที่ครอบครัว โดยส่วนใหญ่เดินทางมาจากพื้นที่อยู่ในอำเภอเมือง อำเภอมะขาม อำเภอนายายอาม อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเดินทางเพื่อมาพักผ่อนและรับประทานอาหาร รองลงมาเดินทางมาจากพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล โดยกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว มีจำนวนผู้เดินทางรวมผู้ตอบแบบสอบถามเฉลี่ย และมีค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่การมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว กล่าวคือ

กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางมาที่ครอบครัว มีจำนวนผู้เดินทางรวมผู้ตอบแบบสอบถามเฉลี่ย 8.238 คน ระยะทางในการมาท่องเที่ยว(ไป-กลับ) เฉลี่ย 353.851 กิโลเมตร โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 29.440 มีระยะทางในการเดินทาง 51-100 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 12.409 มีระยะทาง 401-500 กิโลเมตร ส่วนค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว รวมถึงค่าเสียโอกาสของเวลา ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 ใน 3 ของรายได้ที่ได้รับจากการทำงาน (กำหนดให้ 1 เดือนมีวันทำงานเฉลี่ย 20 วัน และแต่ละวันทำงานเฉลี่ย 8 ชั่วโมง) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 1,001-2,000 บาท

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางมาที่ครอบครัว มีจำนวนผู้เดินทางรวมผู้ตอบแบบสอบถามเฉลี่ย 10.565 คน ระยะทางในการมาท่องเที่ยว (ไป-กลับ) เฉลี่ย 340.370 กิโลเมตร โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.478 มีระยะทางในการเดินทาง 51-100 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 15.217 มีระยะทาง 401-500 กิโลเมตร ส่วนค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ค่าเสียโอกาสของเวลา ค่าเช่าอุปกรณ์และค่าเรือในการชมปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 2,001-3,000 บาท

1.1.6 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาวตอบว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีก ร้อยละ 77.859 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคย/ได้มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวตอบว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีกร้อยละ 80.435

1.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ การเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณาออกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว และกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงร้อยละ 55.474 มีอายุเฉลี่ย 34.277 ปี ด้านสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรสร้อยละ 56.934 โดยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.270 คน ด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 37.470 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา/ปวท./ปวส. ร้อยละ 21.655 ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ ร้อยละ 24.088 รองลงมาคือเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/ร้านค้า ร้อยละ 21.655 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้อยละ 18.978 สำหรับสถานะการเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.564 ไม่เป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงร้อยละ 41.304 มีอายุเฉลี่ย 35.522 ปี ด้านสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60.870 มีสถานะสมรส โดยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.391 คน ด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 43.478 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา/ปวท./ปวส. ร้อยละ 28.261 ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ ร้อยละ 41.304 รองลงมาคืออาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้อยละ 23.913 สำหรับสถานะการเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 82.609 ไม่เป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม

1.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อมูล รายได้ ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว มีรายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว กล่าวคือ

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 21,572.895 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 21.898 รองลงมา มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 19.465 ส่วนรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายต่อเดือนเฉลี่ย 14,322.871 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่าย 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.253 รองลงมา

มีรายจ่ายต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.735 เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.591 ที่ตอบว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า รายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 24,032.609 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 21.739 รองลงมา มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 15.217 ส่วนรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รายจ่ายต่อเดือนเฉลี่ย 16,086.957 บาท ส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 34.783 รองลงมา มีรายจ่ายต่ำกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 19.565 เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 84.783 มีความคิดเห็นว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง

1.3 การประเมินมูลค่าจากการใช้ (Use Value)

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 46 ตัวอย่าง โดยใช้แบบจำลองต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่วนบุคคล (Individual Travel Cost Method, ITCM)

1.3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) กับตัวแปรอิสระต่างๆ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square, OLS) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (TC) และสถานะของตัวอย่างที่เป็นโสด (Single) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ได้แก่ การเป็นสมาชิกองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Member) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (N_{Family})

1.3.2 มูลค่าจากการใช้ (Use Value) ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งเป็นการคำนวณหาส่วนเกินของผู้บริโภคทั้งหมดของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (CS) จากการนำค่าส่วนเกินผู้บริโภคของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ย (ACS) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6,969.107 บาท/ครั้ง/คน คูณด้วยจำนวนผู้ที่เดินทางมาชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวทั้งหมด 51,763 คน ทำให้ได้มูลค่าจากการใช้ (Use Value) ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เท่ากับ 360,741,885.641 บาท

1.4 การประเมินมูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-Use Value)

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 411 ตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าจากตลาดสมมติ

(Contingent Valuation Method: CVM) เพื่อประมาณค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay) ของกลุ่มตัวอย่างจากแบบจำลอง Censored Logistic Regression Model

1.4.1 ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง โดยเสนอเหตุการณ์สมมติเพื่อสอบถามถึงความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.7 ตอบว่าไม่เต็มใจที่จะจ่าย โดยเหตุผลอันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจที่จะสนับสนุนจำนวน ร้อยละ 29.850 รองลงมาเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการจ่ายเป็นลักษณะของการบริจาคตามความสมัครใจมากกว่า ไม่ได้ขมปะการังจึงไม่จำเป็นต้องจ่ายควรจัดเก็บจากคนที่ขมปะการัง เป็นต้น ร้อยละ 28.358 และเหตุผลว่าโครงการดังกล่าวควรเป็นหน้าที่ของรัฐ เพราะรัฐมีงบประมาณอยู่แล้ว ร้อยละ 23.881

ส่วนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 344 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 83.698 ที่ตอบว่ามีความเต็มใจที่จะจ่าย โดยเหตุผลอันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ ได้แก่ เหตุผลว่าหากมีโครงการดังกล่าวเกิดขึ้นเท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต ร้อยละ 67.442 และเมื่อสอบถามถึงหน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นหน่วยงานที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ดำเนินโครงการ คือ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง คิดเป็นร้อยละ 40.116 รองลงมาคือ องค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.198

เมื่อสอบถามถึงจำนวนเงินที่ยินดีจะสนับสนุน โดยจะเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) เพื่อสอบถามความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มอย่าง ซึ่งจำนวนเงินที่จะขอให้สนับสนุนมีจำนวน 4 ราคา ได้แก่ 20 บาท/คน/ครั้ง 40 บาท/คน/ครั้ง 80 บาท/คน/ครั้ง และ 100 บาท/คน/ครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะตอบรับ หรือ ปฏิเสธจำนวนเงินดังกล่าว หากกลุ่มตัวอย่างตอบรับจำนวนเงินเริ่มต้นจึงจะเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่สูงขึ้น (A_{2u}) หากกลุ่มตัวอย่างปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้นจึงจะเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ให้ต่ำลง (A_{2d}) จากการสอบถามในรูปแบบข้างต้นจะพบการตอบสนองต่อจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) และจำนวนเงินที่เสนอครั้งที่ 2 (A_{2u} หรือ A_{2d}) ที่เสนอ เมื่อนำจำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่ายมาการวิเคราะห์หาประเภทของฟังก์ชันการกระจายสะสมของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่เหมาะสม พบว่าฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ log-normal ซึ่งใช้ค่าอนันต์(∞) แทนค่าสูงสุด และค่าศูนย์(0) แทนค่าต่ำสุด เป็นฟังก์ชันการกระจายสะสมที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เมื่อนำค่าสถิติที่ได้จากการประมาณค่ามาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายพบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย(Mean WTP) มีค่าเท่ากับ 97.776 บาท/ครั้ง/คน โดยมีช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 อยู่ระหว่าง 88.367 ถึง 107.162 บาท/ครั้ง/คน

1.4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากสำรวจมาวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ Log-Normal พบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการประมาณค่ามีความสัมพันธ์กับค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ จำนวนเงินเริ่มต้น (Start) และอาชีพรับจ้างทั่วไป (Ca_2) ความคิดเห็นว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม

(View_No) ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (TC) จำนวนปีที่ศึกษา (Edu) รายได้ต่อเดือน (Income) และความคิดเห็นสถานะของครอบครัวมีฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป (F_St_2) จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวชมปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (N_Coral) เหตุผลที่เต็มใจที่จะจ่ายเนื่องจากหากมีโครงการนี้ก็เท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต (C_Pay_5) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (In_e_p_m) และเพศหญิง (Woman)

1.4.3 มูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-use Value) ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เป็นการนำค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย (Mean WTP) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 97.765 บาท/ครั้ง/คน คูณด้วยจำนวนผู้ที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวทั้งหมด (N) ซึ่งมีจำนวน 462,500 คน ทำให้ได้มูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-use Vale) ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เท่ากับ 45,216,312.50 บาท

1.5 มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Value) ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

เมื่อนำมูลค่าจากการใช้ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวซึ่งมีค่าเท่ากับ 360,741,885.641 บาท และมูลค่าจากการไม่ได้ใช้ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวซึ่งมีค่าเท่ากับ 45,216,312.50 บาท มารวมกัน พบว่า มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (Economic Value) ในกรณีที่เหมาะสมจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจึงมีค่าเท่ากับ 401,769,639.707 บาท

2. อภิปรายผล

เมื่อนำผลการศึกษาที่ได้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาศึกษาการประเมินมูลค่าของทรัพยากรปะการังในด้านการท่องเที่ยวแหล่งอื่น พบว่า

- การประเมินมูลค่าจากการใช้ โดยใช้แบบจำลองค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่วนบุคคล (Individual Travel Cost Method, ITCM) เป็นการวัดมูลค่าจากผู้ที่ใช้ประโยชน์โดยตรงจากทรัพยากร ที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงสมการอุปสงค์ของสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อนำผลการศึกษาที่ได้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาศึกษาการประเมินมูลค่าของทรัพยากรปะการังในด้านการท่องเที่ยวแหล่งอื่น ได้แก่ ทรัพยากรปะการังในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง จากการศึกษาของ ฉวีวรรณ สุขมงคลรัตน์ (2543, 101) มีมูลค่าเท่ากับ 219,808,391.80 บาท ทรัพยากรปะการังบริเวณเกาะล้าน เมืองพัทยา จากการศึกษาของ Anukoon Sinlapajan (2006, 89) มีมูลค่าเท่ากับ 177,957,250 บาท จะเห็นได้ว่ามูลค่าของทรัพยากรปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวที่ประเมินได้มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรปะการังในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง และเกาะล้าน โดยทรัพยากรปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีมูลค่าสูงกว่า 1.622 เท่า และ 2.003 เท่า ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากจำนวนของนักท่องเที่ยว ช่วงเวลาของการศึกษาวิจัยแตกต่างกัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าของเงินที่แตกต่างกัน

และเมื่อนำผลการศึกษาสวนเกินผู้บริโภครองผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ยต่อครั้ง (ACS) เปรียบกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เช่น ชายหาดแม่รำพึง (อรพรรณ ณ บางช้าง ศรีเสาวลักษณ์, 2553, 27) พบว่าสวนเกินผู้บริโภครองผู้ที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่รำพึง มีค่าเท่ากับ 4,014.07 บาท/ครั้ง/คน จะเห็นได้ว่าสวนเกินผู้บริโภครองผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีค่ามากกว่าสวนเกินผู้บริโภครองผู้ที่มาท่องเที่ยวชายหาดแม่รำพึง 1.736 เท่า ทั้งนี้อาจจะเกิดจากในการท่องเที่ยวชมแนวปะการังจะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดในส่วนของคุณค่าเรือและค่าเช่าอุปกรณ์ในการชมปะการังที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้น

- การประเมินมูลค่าจากการไม่ได้ใช้เป็นการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้มีการซื้อขายผ่านตลาด ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธี Contingent Valuation Method; CVM พบว่า เมื่อนำผลการศึกษาที่ได้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ ฉวีวรรณ สุขมงคลรัตน์ (2543, 106) พบว่ามูลค่าการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปะการังด้านการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้างคงให้อยู่ต่อไป ที่คิดจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้างเท่ากับ 7,621,667.91 บาท และการศึกษาของ Anukoon Sinlapajan (2006, 95) ที่ได้ประเมินมูลค่าการคงอยู่ของทรัพยากรปะการังบริเวณเกาะล้าน พบว่า มีมูลค่าเท่ากับ 3,423,965.78 บาท จะเห็นได้ว่ามูลค่าจากการไม่ได้ใช้ของชายแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีมูลค่าสูงกว่าทรัพยากรปะการังในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง และเกาะล้าน แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวให้มูลค่าของการคงอยู่และเพื่อลูกหลานในอนาคตของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ามูลค่าของการคงอยู่ของทรัพยากรปะการังในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง และเกาะล้าน เพื่อการท่องเที่ยวโดยมูลค่าดังกล่าวสะท้อนถึงความตระหนักในคุณค่าและมีส่วนร่วมในการดูแลแนวปะการัง

- มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (Economic Value) ในกรณีที่ประเมินจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีค่าเท่ากับ 401,769,639.707 บาท ซึ่งมีค่าสูงกว่า มูลค่าทางนันทนาการของทรัพยากรปะการังบริเวณเกาะล้าน ที่มีมูลค่าเท่ากับ 181,381,215.78 บาท (Anukoon Sinlapajan, 2006, 104)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- การศึกษาเป็นการประเมินทรัพยากรปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวให้เป็นมูลค่าเพื่อที่จะสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งของผลประโยชน์/ต้นทุนในการดำเนินโครงการต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทรัพยากรปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เพื่อช่วยลดความผิดพลาดในการตัดสินใจลงทุนในโครงการต่างๆ แต่อย่างไรก็ดีการนำมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้จำเป็นต้องให้ความระมัดระวัง เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการประเมินมูลค่าของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวทางด้านนันทนาการ ซึ่งประเมินจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาด

เจ้าหลาว ผลการศึกษาที่ได้จึงเป็นมูลค่าส่วนหนึ่งเท่านั้น หากประเมินมูลค่าจากการไม่ได้ใช้ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจากประชากรทั้งประเทศที่อยู่ในวัยแรงงานในปี 2554 จำนวน 53,940,147 คน (สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน, 2556) จะพบว่ามูลค่าจากการไม่ได้ใช้ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจะมีมูลค่าเท่ากับ 5,273,458.471.455 บาท มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจึงมีค่าทั้งสิ้น 5,630,011,798.662 บาท

- ควรส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวชมแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว โดยจะต้องเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้เนื่องจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่ายพบว่า ปัจจัยความคิดเห็นว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม (View_No) ปัจจัยเหตุผลที่เต็มใจที่จะจ่ายเนื่องจากหากมีโครงการนี้ก็เท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต(C_Pay_5) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความเต็มใจที่จะจ่าย แสดงว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างจึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น เพื่อต้องการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวชมปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว(N_Coral) ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความเต็มใจที่จะจ่าย แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวด้านนั้นธนาคาร เห็นความสำคัญของการคงอยู่ของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาวและเพื่อลูกหลานในอนาคตได้เห็นและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร จึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น การส่งเสริมสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสชมแนวปะการังน้ำตื้น จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญของทรัพยากรปะการังมากขึ้น ดังนั้นหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความต้องการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ควรจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของปะการัง และอธิบายสาเหตุที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของแนวปะการังให้แก่นักท่องเที่ยว รวมไปถึงจัดการท่องเที่ยวที่มีการป้องกันและลดปัจจัยสาเหตุของการเสื่อมโทรมของแนวปะการัง ได้แก่ การจัดการพื้นที่แนวปะการัง เช่น การแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ให้มีความเหมาะสมตามลักษณะพื้นที่ การผูกพันเพื่อจอดเรือแทนการทิ้งสมอ การควบคุมไม่ให้มีน้ำเสีย ขยะ และตะกอนลงสู่ทะเลหรือแนวปะการัง

- ควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว หรือบุคคลทั่วไปได้ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 29.684 ที่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- ในการศึกษาครั้งนี้ใช้จำนวนตัวอย่างในการศึกษาน้อยเกินไป และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ไม่ครอบคลุมผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้มาเที่ยวชมบริเวณชายหาดเจ้าหลาว หากมีผู้สนใจจะศึกษา เพื่อประเมินมูลค่าจากการไม่ได้ใช้ด้วยวิธี CVM ควรจัดเก็บตัวอย่างให้ครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และควรใช้จำนวนตัวอย่างให้มากขึ้น ซึ่ง ธนาภรณ์ กระจวยทอง ได้อ้างถึงคำแนะนำของ Mitchell และ Cameron ว่าจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมในการประเมินค่าโดยวิธี CVM ไม่ควรต่ำกว่า 600 ตัวอย่าง (ธนาภรณ์ กระจวยทอง, 2543 ,80)